

ΜΗΧΑΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπασι ἡ δὲ λ. 40, τρις ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Χθές ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ στρατοῦ ὑποστράτηγος κ. Δ. Γρίβας ἔτυγεν ἀκροάσεως παρὰ τῷ κ. ὑπουργῷ τῶν στρατιωτικῶν ἐπὶ ἐν τέτορον τῆς ὥρας ἀγνοούμεν τί ἀντηλλάγῃ μεταξύ· ὅ,τι διεδόθη εἶνε ὅτι ὁ κ. Γρίβας ἐζήτησε τρίμηνον ἄδειαν ἀν τύχῃ αὐτῆς, τότε θ' ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Πληθὺς φίλων ἐξακολουθεῖ ἐπισκεπτομένη αὐτόν

Βεβαίως θὰ ἐξεπλάγησαν ὅλοι οἱ γνωρίζοντες τὸ ἐλληνικὸν ἀλφάβητον ὅσοι ἀνέγνωσαν τὸ τηλεγράφημα δι' οὗ ἀνηγγέλλετο ὅτι ὁ κ. Ε. Βαλταδζῆς ἐπιβαίνων τοῦ βασιλικῷ πολεμικοῦ πλοίου «Ψαρά» ἀνεχώρησεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατευθυνόμενος εἰς Ἀθήνας. Τὸ πλοῖον δὲλαδὶ τὸ ὁποῖον ὠδήγησε τὴν Βασιλισσαν εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ Μόσχαν ὠδήγηε τὸν κ. Βαλταδζῆν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀθήνας. Καὶ τὸν ὠδήγηε βεβαίως ἐπιδεικτικῶτατα, νικητὴν καὶ ξεκοιλιαστὴν ἐνός ξένου διπλωμάτου. Ἀγνοομεν τὴν παρανομίαν ὅτι εἰς ἰδιώτας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ταξειδεύουν διὰ πολεμικῶν πλοίων, ἀγνοομεν τὴν ἀνευ λάθειαν δι' ἧς μετὰ τὴν Βασιλισσαν ἐπὶ τῶν «Ψαρῶν» ἐρχεται ὁ κ. Βαλταδζῆς διὰ τῶν «Ψαρῶν,» καὶ τονίζομεν μόνον τὴν ἄλλειψιν ἀβρότητας πρὸς ξένην δύναμιν, τῆς ὁποίας εἰς διπλωμάτης μονομαχεῖ μεθ' ἐνός ἡμετέρου, καὶ τὸν ἡμέτερον αὐτὸν παρακληθάνομεν ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου καὶ ὠδηγοῦμεν εἰς Πειραιᾶ. Μᾶς γνωρίζουν πόταν ὑπερηφάνειαν ἐννοοῦμεν ὁ τόπος μας νὰ ἔχῃ ἀπέναντι τῶν ξένων, ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμεν οὔτε τὴν βαναυσότητα οὔτε τὴν κουφότητα, νὰ προσβάλλωμεν ἀνευ λόγου καὶ ἀπρεπῶς, καὶ κατακρίνομεν αὐστηρότατα τὸν κ. ὑπουργόν τῶν ναυτικῶν ἐὰν ἔλαβεν εἰδήσιν, ἢ τὸν κ. πρέσβυν μας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐὰν αὐτὸς ἐπέτρεψεν, ἢ τὸν κ. κυβερνήτην τοῦ πλοίου ἐὰν αὐτοβούλως ἐνέργησε, δεχθεὶς ἐπὶ τοῦ καταστροφώτου βασιλικῷ πλοίου τὸν κ. Βαλταδζῆν, φροντίσαντα ἢ ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἐλληνικῶν ἀρχῶν νὰ ἐπισημοποιηθῇ αὐτὴ ἡ ἐπιδεικτικὴ του ἀναχώρησις.

Ὁ νόμος διὰ τοῦ ὁποίου εἰκοσιοκτὼ Ἐμποροπλοίαρχοι ἐπρόκειτο νὰ καταταχθῶσι διὰ διαγωνισμοῦ εἰς ἐξετάσεις εἰς

τὸ Πολεμικὸν Ναυτικόν, μὲ βαθμὸν ἀνθυποπλοίαρχου, ἦτο ἐκ τῶν σφοδρότερων νόμων οἵτινες ἐσχάτως ἐψηφίσθησαν. Τὸ πολεμικὸν μας ναυτικὸν βεβαίως εἶναι ἐν παρακμῇ καὶ διὰ τοῦ μέτρου τούτου θὰ ἐγένετο κάποια ἔγχυσις ζωῆς εἰς αὐτό. Καὶ τὸ μὲν διάταγμα τὸ προσκαλοῦν τοὺς ἔμποροπλοίαρχους ὅπως δηλώσουν ἀν θέλωσιν, ἐξεδόθη τὴν 14ην Ἀπριλίου. Ἐδήλωσαν δὲ ἐξήκοντα ἔμποροπλοίαρχοι δι' ἀναφορῶν των. Καὶ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἔμελλε νὰ ἐκδοθῇ ἄλλο διάταγμα κανονιστικὸν τῶν ἐξετάσεων· ἀλλ' ἡ προθεσμία παρήλθε πρὸ πολλοῦ, καὶ διάταγμα δὲν φαίνεται. Διατί; Θέλουσιν πάλιν νὰ καταδολιευθῶσι τὸν νόμον; Ὑπάρχουσιν οἱ ἀντιπράττοντες; Ἡ βασιλεὺς ἐνοχος ἀδιαφορίας πρὸς βελτίωσιν τοῦ ναυτικοῦ μας; Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀρεῖται ἢ νὰ παραιτηθῇ ἐὰν δὲν ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ κυβερνᾷ τὸν κλάδον του, ἢ νὰ ὑπουργῇ ὡς ἀληθὴς ὑπουργός. Ἰδοὺ ἐξήκοντα ἔμποροπλοίαρχοι ἀφέντες καὶ τὰ πλοῖα καὶ τὰς θέσεις των καὶ τὰ συμφέροντά των ἔδραμον μετὰ πόθου νὰ ὑπηρετήσουν ὑπὸ τὰς σημαίας. Οὐδεμίαν ἡμέραν μετὰ τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν δὲν ἔπρεπε νὰ παρέλθῃ, ἀφοῦ εἰς τὴν σπάνιν αὐτῆν τῶν καλῶν ἀξιωματικῶν, ἐπρόκειτο νὰ προστεθῶσιν 2) τοιοῦτοι, τοῦλάχιστον ἀναντιρρήτως θαλασσοπούλια, ἀφοῦ τοιοῦτοι εἶναι διὰ τὴν πρακτικὴν καὶ τὴν καταγωγὴν τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἔμποροπλοίαρχων μας· ἐνῷ δυστυχῶς πολλοὶ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν μας καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς πολεμικῆς ναυτικῆς καθυστεροῦσι καὶ τὴν πρακτικὴν τῆς θαλάσσης δὲν κατέχουν. Δὲν ἀρκεῖ τάχα ὅτι διελύθησαν αἱ ναυτικαὶ σχολαί, ὕστερα ἀπὸ τὸσον θόρυβον καὶ τόσα χρήματα, πρέπει τώρα καὶ ὁ νόμος αὐτός νὰ πάγῃ κατὰ διαβόλου; Ἡμεῖς ἐὰν δὲν ἀντιπολιτευώμεθα τώρα σφοδρῶς τὴν κυβερνήσιν, τοῦτο πράττομεν περιμένοντες ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἐνδελεχειᾶς κατὶ τι καλὸν διὰ τοὺς δύο μεγάλους κλάδους τοῦ ἐθνικοῦ μας μέλλοντος, τὸν ναυτικὸν καὶ στρατιωτικόν. Ἀλλοίμονον! ἀν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ δύο ἀπογορευθῶμεν!

Χαλάνδρι, Μαροῦσι καὶ Κηφισσιᾶ, αἱ τρεῖς ἐξοχαὶ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων εἶχον χθὲς τὴν πρώτην ζωγραφὴν ἐκλογικὴν των κινήσιν. Τὰ ἐπεσκέφθησαν ὁμᾶς φίλων τοῦ Δημάρχου, καὶ οἱ ὑποψήφιοι κύριοι Ν. Καλλιφρονᾶς καὶ Μ. Μελάς. Ἡ ὑπὲρ τῶν φίλων τοῦ κ. Σούτσου συμπάθεια τῶν τριῶν ἐξοχῶν ὑπῆρξε καταφανής. Διότι δυνατὰ φωνάζουν ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ γενομένα ἔργα, οἷον τρεῖς τέσσαρες βρύσεις ἐν Κηφισσιᾷ,

ἥτις ποτὲ δὲν εἶδε βρύσιν εἰς τὰ μάτια τῆς ἢ στὰ χεῖλια τῆς, οὔτε ἐπὶ τῶν Τούρκων ἀκόμη οἵτινες, ὅπου πατήσουν, πρῶτα κατασκευάζουν βρύτι καὶ ἔπειτα δ'ζαμί, ἠναγκάζοντο δὲ νὰ πηγαίνουν οἱ ἀρχοὶ Κηφισσιῶται μίαν ὥραν γιὰ νερό· ἔπειτα ὁ καλλωπισμὸς τῆς πλατείας τοῦ Ἀμαρουσιῦ καὶ ἡ ανακαινίσις τῆς μεγαλοπρεποῦς βρύσης του, καὶ ἡ ἀφθονία τοῦ ποτιστικοῦ καὶ ποσίμου νεροῦ· βρύσεις ἐπίσης καὶ εἰς τὸ Χαλάνδρι, φανάρια παντοῦ, σχολεῖα παντοῦ, ἀγορὰ οἰκοπέδων πρὸς κατασκευὴν πλατειῶν καὶ ἀνακαινίσις ἐκκλησιῶν.

Αὐτὰ ὅλα ἔχουν ἐνθουσιάζει κόσμον χωρικῶν ὑπὲρ τοῦ κ. Σούτσου, γνωρίζετε δὲ τοὺς ἀλβανικῆς καταγωγῆς αὐτοὺς χωρικοὺς τί προκτικὸν ποῦ ἔχουν νουν καὶ πόσον σοβαροὶ εἰς τὸ σκέπτεσθαι καὶ εἰλικρινεῖς εἰς τὸν λόγον των καὶ φιλότιμοι εἶναι. Ὅταν βλέπουν ἔργα, πράγματα, τὰ μεγάλα λόγια καὶ τὰ χρυσὰ χάπια οὔτε τοὺς ζιππάζουν, οὔτε τοὺς κλωνίζουν. Οἱ Χαλανδριῶται θέλουν ἓνα δρόμον ἀκόμη καὶ ἔχουν δίκαιον· ἀλλὰ δὲν λησμονοῦν ὅσα τοὺς ἔκαμεν ὁ Σούτσος, οὔτε εἰ Μαρουσιῶται, ὅπου ὑπάρχει ὄχι ρεῦμα, ἀλλὰ ποτάμι ὑπὲρ τοῦ Σούτσου, οὔτε οἱ Κηφισσιῶται μ' ὄλον τὸν πειρασμὸν τῆς Φραγκιάς ποῦ διατρέχει ἡ Κηφισσιὰ, διότι ἐκεῖ ἔχουν τὰς ἐξοχὰς των πολλοὶ πλούσιοι, ἀλλὰ ἐννοεῖται περιορίζοντες τὸν παράδεισόν των εἰς τὰ περιθώλια καὶ τοὺς τέσσαρας τοίχους τοῦ σπητιῶν των, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους δηλαδὴ οἱ χωρικοὶ δὲν κερδίζουν τίποτε, τρομάζουσι μάλιστα νὰ τοὺς δώσουν τὰ γγούρι των μὲ συμπάθειο πρὸς δέκα λεπ. διότι θέλουν νὰ τὸ πάρουν πέντε, γιὰτὶ ἡ Κηφισσιὰ εἶνε χωριό, σὰν ὁ Θεὸς ἐπειδὴ εἶνε χωριό βρέχει ὄχι νερό, ἀλλὰ ἀγγούρια. Τὰς ὑπὲρ τοῦ δημάρχου ὅμως συμπαιθεῖς καὶ εἰς τὰ τρία ἐξοχικὰ χωρία ἐπιτείνει πολὺ καὶ ἡ πρὸς τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς κ. Ν. Λεβίδην, φίλον τοῦ κ. δημάρχου, ἀληθινὴ ἀγάπη τῶν χωρικῶν ἐκδηλωθεῖσα χθὲς ζωρότατα εἰς πᾶν σχεδὸν βήμα καὶ πρὸς τοὺς πλείστους Κηφισσιῶταις, Μαρουσιῶταις καὶ Χαλανδριῶταις.

Ἴδου καὶ ἐν ὑψηλὸν παράδειγμα λαϊκῆς γενναιοῦτος καὶ συνέσεως. Οἱ θαλασσοτραφεῖς Σκιαθιοὶ συναισθανόμενοι ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμεναι ὡς ἀντιμισθία τοῦ Δημάρχου ἐξήντα φωρόδραχμα εἶνε χλεύη τοῦ ἀξιώματος καὶ προσωπειὸν καταχρήσεων ὑπεσχέθησαν εἰς τὸν ἐκλεκτὸν αὐτῶν ὑποψήφιον Δημάρχον, τὸν φιλελεύθερον καὶ δημοκρατικώτατον κ. Δημητριάδην νὰ αὐξήσῃ τὴν μισθοδοσίαν του—αὐτοὶ ἐξ ἰδίων των— εἰς ἀξιοπρεπὴ μισθόν, ἐπαρκῆ νὰ συντηρήσῃ ἄρχοντα μὴ σκεπτόμενον πῶς τὸ βλαβητόν του νὰ καταστήσῃ θρεφτᾶρι, ἀλλὰ πῶς τὸν ἄξιον νὰ προαγάγῃ ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς· ἃς παραδειγματισθῆ ἡ κυβέρνησις, καὶ ἃς ἀντικαταστήσῃ ἐν τῇ προσεχεῖ μισθῷ τοῦ ἐνεστῶτος ληστρικοῦ μισθοῦ διὰ τετραπλασίον ἄλλον.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Πειραιῶς:

Προχθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου τοῦ τελωνειακοῦ τμήματος κ. Κάββα κατῆλθεν ἐνταῦθα καὶ ἐπεσκέφθη ἐκτὸς τῶν οἰνοπνευματοποιεῖων, καὶ τὸ Τελωνεῖον. Ὁ κ. τελωνίας ὑπέδειξε τὰ ὀλίγα πλεονεκτήματα—διότι ποῦ νὰ ἀπαριθμῆσι τὰς ἑκατονταπλασίους ἐλλείψεις— ὁ δὲ κ. πρωθυπουργὸς ὑπεσχέθη ὅτι θέλει διατάξῃ τὰ δέοντα πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων.

Σμειώσατε καλῶς οἱ ἐνδιαφερόμενοι τὴν λέξιν «ὑπεσχέθη» ἵνα ἴδωμεν κατὰ πόσον (καιρὸν βεβαίως) θὰ κρατήσῃ ὡς ἄγγλος ὁ κ. Τρικούπης τὴν ὑπόσχεσίν του.

Τὸ ταχυδρομεῖον τῆ θυσία δύο δαδάων χρώματος καὶ βοηθεία. . . τῶν ταχυδρ. ὑπαλλήλων! ἐλευκοφορήθη καὶ αὐτὸ τὸ καυμένο τὴν καλοκαιρι. Ὀλίγην περισσοτέραν φειδῶ, κ. Μασόλα, διότι αὐτὸ πλέον λέγεται σπατάλη τῶν δημοσίων χρημάτων!

Ὁ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀξίου ἠθοποιοῦ κ. Ἀρνωτάκη δραματικὸς θίασος, ἤρξατο προχθὲς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀπόλλωνος τῶν παραιτάτων του δ' ἂ τῆς προαγγελθείσης *Αἰκατερίνης Χόθαρτ* τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά. Χθὲς δὲ ἐδίδαξε τοὺς ληστὰς τοῦ Σχίλλερ. Αἱ ἐντυπώσεις μας ἐν γένει ἐκ τῆς διδασκαλίας τοῦ πρώτου ἔργου εἶνε ἀρκούντως εὐνοϊκαὶ μολονότι κατ' ἀρχὴν νομίζομεν ὅτι τοιαῦτα δράματα πολυπρόσωπα καὶ πολύπλοκα, ἀπαιτοῦντα κατ' ἀνάγκην παρακεινδυνευμένους ἀκροτηριασμοὺς καὶ ἀποκοπῆς, δὲν πρέπει ἀναβιδάζωνται ἐπὶ σκηνῆς, τῆς ὁποίας τὰ ἐκτελεστικά μέσα εἶνε πενιχρότερα τῶν ἀπαιτουμένων. Καὶ οὕτως ὅμως φιλοτίμως ἐργάσθησαν οἱ κύριοι ἠθοποιοὶ πρὸς ὅσον ἐνεστὶν εὐπροσωποτέραν ἐκτέλεσιν τοῦ δράματος, διαπρεψάντων ἐν αὐτῷ τοῦ κ. Τασσόγλου, ὡς βασιλέως Ἑρρίκου, καὶ τῆς κυρίως Ἀμαλίας Πίστη, ὡς Αἰκατερίνης. Ὁ κ. Ἀρνωτάκης δὲν εἶχε μέρος ἐν τῷ ἀνωτέρῳ δράματι, πτωχῆ νίστει ὅμως χθὲς μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας ἐν τοῖς *Λησταῖς*, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ κ. Πίστης, ἀμφοτέρω ὑποδυθέντες τὰ μέρη τῶν δύο ἀδελφῶν.

Ὁ ἐν Γυθείῳ ἐμπορευόμενος, ὁ γελαστός καὶ ἀνοιχτόκαρδος λάτρης τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῶν Μουσῶν κύριος Γεώργιος Τζωρδζάκης, ἀγαπητὸς εἰς ὄλου τοὺς φίλους του, ἀφικόμενος πρὸ ἡμερῶν ἐκ Γυθείου, ἐμνηστεύθη τὴν καλλίστην θυγατέρα τοῦ κεντρικοῦ ὑποταμίου κ. Π. Γρηγοράκη Δέσποιναν. Συγχαίρομεν τὸ ἀρμονικώτατον μνηστρικὸν ζεῦγος.

Χθὲς τὸ βράδυ ὁ «Παράδεισος» ἦτο ὄνομα καὶ πρᾶγμα *Παράδεισος* χάρις τῷ ὑπὸ τὸν κ. Ταβουλάρην θιάσῳ ἀρχίσαντος τὰς παραστάσεις του διὰ τοῦ «Ψάθινου καπέλλου». Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ κατὰ τὸ μέρος τὸ ὁποῖον εἶχαν συντείναν ἄλλοι ὡς κορδέλες καὶ ἄλλοι ὡς λουλούδια νὰ κάμουν πολὺ χαριτωμένα τὸ «Ψάθινον καπέλλο». Διὸ τοὺς συγχαίρομεν καὶ τοὺς εὐχόμεθον νὰ ἔχουν ὅσον κόσμον εἶχαν χθὲς, τοῦ θεάτρου ξεχειλισμένου ὄντος ὡς ποτηρίου ζύθου ἢ λεμονάδας.

Ἐν Θήβαις ἀπεβίωσεν ὁ διεθυντὸς τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς **Κωνσταντῆνος Βλάμης**, ἐκ τῶν διακεκριμένων πολιτῶν τοῦ Γαλαξειδίου πολιτευόμενος ἄλλοτε, ἐντιμώτατος πολίτης, χαρακτὴρ ἀδαμάντινος, φίλος ἀριστος ἐκ τῶν σπανίων τῆς ἐποχῆς, μεταβιβάσας ὅλας τὰς ἀρετὰς του καὶ ὅλα τὰ αἰσθήματά του καὶ ὄλον τὸ πνεῦμά του εἰς τοὺς πολυτίμους υἱοὺς του καὶ φίλους μας, τὸν Εὐθύμιον καὶ τὸν Νικόλαον Βλάμηδες, εἰς τοὺς ὁποίους τί νὰ ποῦμε διὰ νὰ παρηγορήσωμεν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν ἐν Βιέννῃ σπουδάζοντα ἱατρὸν Εὐθύμιον, ὅστις ἀπὸ τοῦ φύλλου ἡμῶν θὰ μάθῃ τὸ θλιβερὸν ἀγγελμα; Τί ἄλλο παρὰ ὅτι ὁ πατήρ των ζῆ ἐν αὐτοῖς, ὅτι εἶναι μετουσιωμένοι εἰς τὸν εὐγενῆ χαρακτῆρά των καὶ τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα καὶ ὅτι οὐδὲν ἄλλο τοῖς μένει ἢ νὰ λατρεύσῃ τὴν εἰκόνα του ἐν ἑαυτοῖς, κἀίντες εὐσεβεῖς λιθωνοτῶν ζωῆς ἀμέμπτου καὶ φιλοτίμου, ζωῆς τιμώσης τὸν ἄνθρωπον, τὸν πολίτην, τὸν φιλοπάτριδα.

Ὁ ἐκ Φελλόνης τῶν δρεινῶν Καλαβρῦτων ἥκιστα δρεινός φίλος μας κ. Διαμαντόπουλος, λαμπρῶν αἰσθημάτων καὶ διαυγῆς κρίσεως τελειόφοιτος τῆς νομικῆς ἐκέρδισε τὸ ἄθλον τῆς φοιτητικῆς σταδιοδρομίας του, γενόμενος διδάκτω. Τον συγχαίρομεν καὶ ἀναμένομεν νὰ τὸν ἴδωμεν ὅπως θέλομεν.

Γιαντίσαροι εἰς τὸ καφενεῖον τῶν Ὀλυμπίων! εἰλετε νὰ ὑβρῶσθῆτε, νὰ σπρωχθῆτε, ἀ διωχθῆτε, νὰ δαρῆτε, νὰ τραυματισθῆτε; Τολμήσατε νὰ κάμετε παρατήρησιν εἰς τοὺς ὑπνρέτας! Πρώτη παρατήρησις: ὑβρεολογία ἐναντίον ὕμνων καὶ ὄλου τοῦ συγγενολογίου σας. Δευτέρα παρατήρησις: σοὺ παίρνουν τὴν καρτέγλαν. Τρίτη παρατήρησις: σὲ τρώνουν ἔς τὸ ξύλο καὶ ἔρχεται ἡ χωροφυλακὴ καὶ σὲ παραλαμβάνει αἱματοφόρτον. Πρακτικῶς τὸν διοικητὴν τῆς μοιραρχίας κ. Σπυροπούλου νὰ φανῆ ἀμείλικτος εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλῃ **καταναγκαστικῶς** καλὴν ἀντροφίην εἰς τοὺς ὑπνρέτας τοῦ ἐν λογῷ καφενεῖου, ὅπου χθὲς συνέβησαν βαρβαρόταται σκηναί.

Τοιαύτη βαρβαρότης ὑπνρέτου τοῦ θεάτρου ἔκαμε πάλιν προηθὲ. Ἐνα ὑπίλαρχον νὰ μεταχειρισθῆ τὴν σπιθὴν του πρὸς διόρθωσιν. Οὐτε δυνάμεθα δυστυχῶς νὰ τὸν μεμφθῶμεν διὰ τοῦτο.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Δημήτριος Μπούκας. — Ἀναίρεσις

Τρεῖς τέσσαρες ἄνθρωποι διασκεδάζουσιν ἐντὸς παντοπωλείου τοῦ Πειραιῶς πέριξ ψητοῦ γάλλου. Τραγωδοῦν, κουβεντιάξουν φιλικώτατα, πίνουν κρασί· τὴν μονοτονίαν τῆς εὐθυ-

μίας των ποικίλλει ἡ ἔξω τοῦ παραθύρου τοῦ παντοπωλείου ἐμφάνισις ἐνὸς ὑπνρέτου ἀντικυνοῦ τινος καταστήματος, τὸν ὁποῖον πρὸ τινος εἶχε ραπίσει εἰς ἐκ τῶν εὐθυμούντων ὁ εἰς αὐτὸς τότε ἐκσπενδονίζει τὸ ποτήρι του πρὸς τὸ μέρος τοῦ παραθύρου κατὰ τοῦ ὑπνρέτου· ἕτερος ἐκ τοῦ εὐθυμούντος δ-μίλου, ὁ διασκεδαστικώτερος μάλιστα καὶ ἀστείότερος, παρατηρεῖ ὅτι ἤρθον αὐτοῦ διὰ νὰ διασκεδάσουν καὶ ὄχι γιὰ νὰ κάνουν ἀταξίαις. Ποία ἦτον ἡ ἀπάντησις τοῦ ἀτακτοῦντος; Μία ματαιορῖα ἐπὶ τοῦ θύρακος!

Ὁ οὕτω κτυπήθεις ἐξέπνευσε μετ' ὀλίγας στιγμάς. Ἰδοὺ ἀναίρεσις πρωτοφανῆς τὴν γοργότητα καὶ ἀπανθρωπίαν, δι' ἣν σήμερον δικάζεται ὁ δράστης ταύτης Δημήτριος Μπούκας, ὡς ἀναίρεσας τὸν Ἐμμανουὴλ Σιμίτην, κτίστην, σχεδὸν συναδελφόν του, μεθ' οὗ μάλιστα συνεργάζετο τότε εἰς τὸ αὐτὸ σπῆτι· καὶ ὁ κύριος τοῦ σπητικῆ ἦτον ὁ παραθεσας εἰς αὐτοὺς τὸν κατηραμένον γάλον.

Τὸ παραπεμπτήριον βούλευμα παραδέχεται ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου κατάστασιν μέθης, ἐπενεγκούσαν μὲν ἀνάτιον σύγγισιν τῶν φρενῶν, ἀλλ' οὐχὶ μέχρις ἐντελοῦς διαταράξεως αὐτῶν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὴν κατάστασιν τῆς μέθης ἀνεμένομεν νὰ ἀκούσωμεν ὡς δικανικὸν ἐπιχειρήμα τιθέμενον ὑπὸ τῆς ὑπερασπίσεως, ὡς συνήθως· ἐξεπλάγημεν δ' ἀκούοντες τὸ τοιοῦτον ἐν τῷ βουλεύματι.

Ἐκ τῶν πρώτων ὅλων καὶ κυριωτέρων μαρτύρων τῆς κατηγορίας, τοὺς ὁποίους ἐπροσθάσαμεν νὰ ἀκούσωμεν, τῶν ἀποτελούντων τὸν θίασον τῶν ἐν τῷ παντοπωλείῳ εὐθυμούντων, ἐξαγεται ὅτι δὲν ὑπῆρχε βαρεῖα μέθη, ἀλλὰ μόνον «τσακίρ-κεῖφ», κατὰ τὴν ἐκφρασίην του. Φημιγοραὶ δὲ τινες μετὰ τὸν φόνον περὶ ἀντιζηλίας μεταξὺ φονεύς καὶ φονευθέντος διὰ μίαν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἐραστὴς ἐλέγη ὁ φονευθεὶς, καθιστῶσι ζοφερώτερον τὸ ἐγκλήμα, βαρύτερον, καθ' οὗ πᾶσα ὀφείλεται ἀσπληρότης ἀπὸ μέρος τῶν κ. ἐνόρκων.

Ἐλησημονήσαμεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ὁ φονεὺς μετὰ τὸ

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 499)

— Δὲν ἔχω ἐγὼ ἰδικὴν μου περιουσίαν, κ. Βλαίρῳ, διότι πρὶν ἢ ἀποθάνῃ ὁ πατήρ μου ἦτο σχεδὸν κατεστραμμένος, τὴν δὲ λοιπὴν περιουσίαν του τὴν κατεξώδευσα, διότι ἡ-ξέυρετε ὅταν ἦνε κἀνείς νέος. . .

— Διασκεδάζει, ναί. Ἐν Παρισίοις αἱ γυναῖκες εἶναι ὠραῖαι. Ἄ! στοιχίζου ὅμως πολὺ αἱ γυναῖκες; ναί, κ. Βρόνος; Ἄλλ' ἀδιάφορον, δὲν εἶσθε διὰ νὰ σὰς οἰκτεῖρῃ κἀνείς. Δύο ἑκατομμύρια καὶ κἀτι περισσώτερον μάλιστα φέρουν ἑκατὸν χιλιάδα· φράγκων· ὁ ἔτος, μετ' αὐτὸ δὲ τὸ ποσὸν μπορεῖ νὰ ζήσῃ κἀνείς πολὺ καλῶ.

— Ἄλλ' ἡ περιουσία αὕτη, τὴν ὁποίαν ἔχω εἰς χεῖράς μου, δὲν εἶνε ἰδική μου! ἀνέκραξεν ὁ Βρόνος.

— Πῶς! πῶς τοῦτο; δὲν εἶσθε ὁ κληρονόμος τοῦ ἀδελφοῦ σας!

— Ὁ ἀδελφός μου ἦτο νυμφευμένος.

— Ὡ! τὸ ἐννοῶ. Ἡ περιουσία εἶνε εἰς χεῖράς σας; παρακαταθεθεμένη εἰς σὰς; ἤθέλετε νὰ τὴν κάμετε ἰδική σας, ἀλλ' ἡ σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ σας, ἡ νύμφη σας, εἶνε παρῶσα καὶ ἀπέναντι τῶν δικαιοματίων της δὲν μπορεῖτε νὰ κάμετε τίποτε.

— Αἶ, ναί, ἐννοήσατε, ἀπήντησεν ὁ Βρόνος μετ' ἀπαstraπτόντων ὀφθαλμῶν, φοβούμεναι τὴν φτώχεια, ἐννοεῖτε; Καὶ ἀφοῦ δύναιμαι νὰ εἶμαι πλούσιος, ἀφοῦ ἔχω εἰς χεῖράς μου περιουσίαν. . .

— Δὲν θέλετε νὰ σὰς φύγῃ ἀπὸ τὰ χέρια, σὰς ἐννοῶ. Ἄλλ' ἀ, ἴδωμεν, διατί μετὰ τὰ χεῖράματα καὶ μετὰ τὰς ἀξίας οὕτως εἰς μίαν καλὴν τσάνταν δὲν τραβᾶτε εἰς Ἀμερικὴν ἢ ἄλλου πούθενά;

— Διὰ πολλοὺς λόγους. . .

— Καλῶς, ἡξέρω· θέλετε νὰ τσακώσετε καὶ νὰ μὴ τσακωθῆτε καὶ σεῖς; καὶ ἔπειτα καὶ ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι δὲν θὰ καταδιωχθῆτε, θὰ εἶσθε πάντοτε σάν ἐξωρισμένος. Τέλος πάντων ἀγαπάτε τοὺς Παρισίους ὡς ἀληθῆ; Παρισινός, τὰ βουλεύεσθε τῶν, τὰς εὐθύμους ἐρωτικὰς νύκτας τῶν. Ἄλλὰ φρονεῖτε σπουδαίως, κ. Βρόνος, ὅτι σὰς εἶνε δυνατόν νὰ ἀπογυμνώσετε τὴν σύζυγον τοῦ ἀδελφοῦ σας;

— Ναί, τὸ φρονῶ. *

ἐγκλημα ἔφυγεν ἐκείθεν ὅθεν μετὰ ταῦτα συνελήφθη εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Πειραιῶς. Εἶνε ἴδιον μεθύοντας τοῦτο ;

Καὶ ἐν τούτοις ἔνεκα μέθης κατεδικάσθη μόνον εἰς πενταετή εἰρκτίν. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ φόνος ἔχασε τὴν ιδιότητά του. Εἶνε ἐκ τῶν ἐλαφροτέρων ἐγκλημάτων· ἀλλὰ τότε ποῖα εἶνε τὰ βράεα ;

ΧΘΕΣ

ἦτον ἡ Κυριακὴ τοῦ ἀεροστάτου. Ὁ διάσημος ἀεροναύτης Βεδὲ θὰ ἐπεχειρεῖ αἰθερίαν ἀνάβασιν δι' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἵπποδρομίου Δερσέν, ἐντός τοῦ ὁποίου ἐμελλε νὰ πληρωθῇ ἡ σφαῖρα διὰ ν' ἀνέλθῃ εἰς τὰ ὕψη. Καὶ τὸ πρὸς τοῦτο ἐιδόθη ἐν πρόγραμμα προσεκάλει τοὺς Ἀθηναίους νὰ παρασταθῶσιν, ἀντὶ τιμῆματος δραχμῶν 3 1|2 ἐν τῷ περιέολῳ τοῦ ἵπποδρομίου, οὔτινος οὐδέποτε μέχρι τοῦδε εἶχον ἴδει μεγαλοπρεπέστερον : εἰς τὴν πληρωσιν τοῦ ἀεροστάτου—κατὰ τὸ πρόγραμμα. Καὶ ὄντως οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχε συμβῆ μεγαλοπρεπέστερα πληρωσιν ἀεροστάτου· θεάμα δὴλονότι, τὸ ὁποῖον ὁ καθεὶς ἠδύνατο νὰ ἀπολαύσῃ ἐν ἀνέσει ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ καφενεῖου τῶν Ὀλυμπίων ἢ τῶν Στύλων. Τοῦθ' ὅπερ κατανοήσαν τὸ νοήμον κοινὸν τῆς πρωτεύουσος—φράσις καθιερωθεῖσα,—ἐγέμισε πᾶσαν τὴν περιοχὴν τῆς πλατείας τῶν Στύλων καὶ τῶν Ὀλυμπίων, παρουσιάζον γραφικωτάτην, καὶ ἐκ τῶν σπανιωτέρων θεάν. Ἡ ἀπόλαυσις ἦτον ἑκτακτος διὰ τὰς Ἀθήνας· ἡ εὐκαιρία τοιοῦτου θεάματος, μόλις δευτέραν φορὰν παρουσιαζομένη ἐνταῦθα, ἦτο πρωτοφανὴς διὰ τοὺς πλείστους. Τόσῳ μάλιστα πρωτοφανὴς, ὥστε καθ' ἣν στιγμὴν εἰς ἐκ τῶν τοῦ ἵπποδρομικοῦ θιάσου ἀνήρχετο ἐπὶ τοῦ ὕψηλοῦ ἴστου διὰ νὰ ἐκτελέτῃ ἀκροβατικὰ γυμνάσια, ἠκούσαμεν ἐκτός τῶν παιδιῶν, καὶ μὴ παιδιὰ, καὶ κομπῆς δεσποινίδας νὰ ἐρωτῶσιν :

- Καὶ διὰ τίνο; μέσου ;
- Ἦλθα ἐδῶ γιὰ νὰ τὸ εὐρωμεν μαζύ.
- ὦ ! ὦ !
- Τίποτε δὲν εἶνε εἰς σὰς ἀδύνατον.
- Τὸ πιστεύετε ;
- Ναί, καὶ ὁ φίλος μου Δεπρεὸλ τὸ πιστεύει.
- Πολλὴν μοῦ κάμνεται τιμὴν καὶ ἐ εἰς καὶ ὁ ἄλλος.
- Κύριε Βλαιρῶ, θέλετε νὰ μὲ βοηθήσετε ;
- Δὲν ἀντιτείνω, ἀλλὰ καὶ δὲν λέγω ναί· αἱ, αἱ, πρὶν ἀναλάβω ὑπόθεσιν τινα, πρέπει πρῶτον νὰ ἴδω. Σεῖς ἰσχυρίζεσθε ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶνε δυνατὸν, ἐγὼ ὅμως ἐνδέχεται νὰ φρονῶ τὸ ἐναντίον. Ὑπάρχουν, βλέπετε, σὲ καθὲ τι καὶ τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ. Ἄς ἐξετάσωμεν πρῶν.
- Ἔστω ἂς ἐξετάσωμεν.
- Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σὰς ἀπευθύνω μερικὰς ἐρωτήσεις ;
- Βεβαίως.
- Ὁ Βλαιρῶ ἐστήριξε τὸν ἀγκῶνα ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ τὴν σιαγῶνα ἐπὶ τῆς χειρὸς.
- Πῶς ὀνομάζεται ὁ ἀδελφός σας ; ἠρώτησε παρατηρῶν ὑπόυλως τὸν βαρόνον.
- Μαρκήσιος Δεσαμαρᾶνδ.
- Εἶνε ἀρχαῖον καὶ ὠραῖον ὄνομα.
- Τὸ ὁποῖον ἐλησημονήθη ἐντελῶς ἐν Γαλλίᾳ.
- Ὁ ἀδελφός σας θὰ εἶχε φίλους, ἂν καὶ πολὺ νῆος· ἀεχώρησεν ἐκ τῆς πατρίδος του.

«αὐτὸς εἶνε ὁ ἀεροναύτης ;» Μυρία ζεύγη ὀφθαλμῶν προσηλουνοτο ἐναγωνίως, ἀπὸ τῆς ἑκτῆς μετὰ μεσημβριαν ὥρας, ὅτε ἤρξατο ἡ συρροή, ἐπὶ ὠρισμένου μεταξὺ δύο ὕψηλῶν ἰστών σημείου, ἀφ' οὗ θη ἀνεφαίνετο τὸ ἀεροπόρον. Καὶ συγχρόνως τὰ μυρία ἐκεῖνα ζεύγη τῶν ὀφθαλμῶν ὠκτεῖραν τὰς ἀραιὰς ὑπερκειμένους κεφαλὰς τῶν ἐντὸς τοῦ περιβάλου μεταλοψύχων θεατῶν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἦρωσ τοῦ θεάματος κ. Βεδὲ δὲν ἐκοιμάτο. Καὶ ναὶ μὲν ἐπερᾶν ἰστικὸς τις περιτρέχων τὰς πυκνὰς τάξεις τοῦ πλήθους ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ καὶ συναζῶν πενταροδεκάρας, — σπαρακτικὴ ἀντίθεσις ὕστερον ἀπὸ τὰς 3 1|2 δραχμᾶς,—ἀλλὰ τὰ σωστόν εἶνε ὅτι ὁ κ. Βεδὲ, βλέπων τὰ γινόμενα, δὲν εἶχε διόλου ὄρεξιν,—καὶ δικαίως,—νὰ προσενεχθῇ ζωντανὴ ρακέτα, εἰς τὰς ὄψεις χιλιάδων θεατῶν, συρρευσάντων διὰ νὰ τὸν θαυμάσουν καὶ τὸν χειροκροτήσουν ἴσως, ἀλλὰ,—τί εἰρωνία διὰ τὴν δοξάν του!—δωρεάν. Ἡ ὀρίσθεισα ὥρα τῆς ἀνυψώσεως πρὸ πολλοῦ εἶχε παρέλθει, καὶ τὸ ἀεροστάτον δὲν εἰδείκνυε σημεῖα ζωῆς. Ὁ κ. Βεδὲ, μετ' ἐπιμονῆς ἀξία τοῦ ὀνόματός του, δὲν ἐννοοῦσε νὰ τὸ κουνήσῃ. «Ὅτε παρεμβᾶσα ἡ ἀστυνομία, ὡς μανθάνομεν, ἠθέλησε νὰ τὸν ἐξαναγκάσῃ ὅπως ἐκτελέσῃ τοιαύτης φύσεως πράξεις ! Καὶ κατῶρθωσε μὲν ἡ ἀστυνομία νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὸν ἀεροναύτην, ἀλλὰ συγχρόνως κατῶρθωσε καὶ οὗτος νὰ βραδύνη μέχρι τῆς ὀγδόης τὴν ἐναρξιν τοῦ γαμίσματος τοῦ ἀεροστάτου του, καὶ νὰ ἀναγγεῖλῃ τότε ὅτι εἶνε ἀδύνατος πᾶσα περαιτέρω ἐργασία καὶ ἔνεκα τῆς ὥρας καὶ ἔνεκα τοῦ μὴ εὐνοϊκοῦ ἀνέμου.

Ἔως ἐδῶ εἶνε ἀβλαβῆ τὰ πρᾶγματα. Ἀλλὰ τὸ λυπηρὸν εἶνε ὅτι τινὲς ἐκ τῶν τοῦ ἐξῶ παραμένοντος πλήθους ἐπεχείρησαν νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν δυσαρέσκειάν των θαυράτα διὰ λίθων, τὰς ὁποίας ἤρχισαν νὰ ρίπτωσιν ἐντὸς τοῦ ἵπποδρομίου, ἐνῶ τὸ πολὺ πολὺ ἠδύνατο νὰ σχεθῶσιν τοιαύτην ἐκδίκησιν οἱ ἐντὸς τοῦ περιβάλου δι' ἀδράς δαπάνης

- Δὲν εἶχε κανένα φίλον.
- Καὶ εἰσθε ὁ μόνος συγγενής του ;
- Ναί.
- Εἰσθε βέβαιος ὅτι ἐπνίγη ;
- Ὑπερβέβαιος.
- Ποίος ἀποδείξει; ἔχετε περὶ τούτου ;
- Τὴν μαρτυρίαν δύο ναυτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσώθησαν ἀπὸ τὸ ναυάγιον.
- Ἐπὶ τοῦ παρόντος δυνάμεθα νὰ βασισθῶμεν εἰς τοῦτο. Πού εἶνε τῶρα ἡ νύμφη σας ;
- Ἐν Πόρ-Μορλύ.
- Εἶνε Γαλλίς ;
- Ὅχι, εἶνε ἀγγλίς ἀπὸ τὰς ἀπαικίας· ἐγεννήθη ἐν Βεργάλῃ καὶ πέντε δέκα μόνον γαλλικὰ γνωρίζει.
- Διλαδὴ μόνη δὲν θὰ εἰμποροῦσε νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά της. Ἄλλ' ἔχει οἰκογένειαν ;
- Δὲν ἔχει πλέον κανένα συγγενῆ.
- Ἄ ! ... εἶνε νέα ;
- Δὲν εἶνε ἀκόμη εἴκοσι ἐτῶν.
- Εἶνε ὠραία ;
- Ἀπαραμίλλου ὠραιότητος.
- Αἱ, αἱ, ὑπέλαβεν ὁ Βλαιρῶ ὑπομειδιῶν καὶ μετὰ τινος εἰρωνίως, μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν ἰδέα τις· ἀφοῦ ἡ νύμφη σας εἶνε χήρα, κύριε βαρόνε, διατί δὲν τὴν νυμφεύσατε ; τοιοτοτρόπως θὰ ἠπλοποιεῖτο πολὺ τὸ πρᾶγμα.

πικρυνθέντες· ἀλλ' αὐτοὶ καὶ δὲν εἶδαν τίποτε καὶ ἐκινδύνευαν νὰ ἐπανεέλθουν εἰς τὰ σπήτια των μὲ σπασμένα κεφάλια, καὶ κατὰ τι χειρότερα ἄκουα. Ἀπὸ τῆ ἀσυγχώρητον αὐτὸ πετροβόλημα ἐπληρώθη μία Κυρία.

Μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπεράνη, κοροϊδεύων τὸ πλῆθος, ὁ μέλας κωνικός ὄγκος τοῦ ἀεροστάτου :

— Πατέρα, αὐτὸ ποῦ θ' ἀνεβῆ ἔς τον οὐρανὸν εἶνε ὁ θεός ;

— Ὅχι, παιδί μου, εἶνε τὸ ἱερόστατο.

Τὸ θέαμα ἐπαραλιθθῆσεται τὴν Πέμπτην.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΥΡΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σύρος, 11 Ἰουνίου.

Χθές τὸ Πρωτοδικεῖον Σύρου ἀνεκέρυξε τοὺς 1038 Δημάρχους, Παρέδρους καὶ Συμβούλους τῆς περιφέρειᾶς του.

Ἀρίων τοὺς Παρέδρους καὶ Συμβούλους, ἡ πλειθὺ τῶν ὀνομάτων καὶ μόνων τῶν ὁποίων, καὶ οὐχὶ τοῦ ποιοῦ αὐτῶν, ὄναι νὰ πληρώσῃ τόμους, σταματῶ εἰς τοὺς Δημάρχους τῆς ἐπαρχίας μας.

Ἐρμουπόλεως ὑποψήφιοι Δήμαρχοι ἀνεκέρυχθησαν οἱ Δ. Βαφιαδάκας καὶ Σ. Ράλλης, ἐν λειτανίᾳ 16 Παρέδρων καὶ 60 Συμβούλων.

Ὁ Ράλλης ὅμως ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἐκτίθεται διὰ νὰ μὴν ἐκτεθῆ, καὶ συνεπῶς ὁ Βαφιαδάκης θέλει παλαίσει κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του ταύτην τὴν φορὰν, καὶ θελεὶ κατ' ἀνάγκην ἄρξει τῶν κατοίκων τῆς πόλεως τοῦ Ἐρμού ἐπὶ μίαν ἔτι Ὀλυμπιάδα. Ἐὰν δ' ἦ ἀληθές ὅτι οἱ γέροντες γίνονται παλιμπαιδεῖς, ἦτοι ὅτι ξαναγιγίνονται, τότε ἡ Ἐρμούπολις θὰ φορτωθῆ τὸν Δήμαρχόν της διὰ πάντοτε, ὡς ὁ Σαβᾶχ Ὀχλασσινός τὸ γερόντιον του.

— Τὸ ἐσκέφθην τοῦτο.

— Ἄ! ἀληθῶς μεθ' ὅλην τὴν δυσκολίαν νὰ προμηθευθῆτε τὸ τῆς ἀποθιώσεως τοῦ μακαρίτου πιστοποιητικόν ;

— Ναί, μεθ' ὅλην τὴν δυσκολίαν.

— Τέλος πάντων ἡ ἰδέα εἶναι καλὴ, ἀφοῦ ἦλθε κατὰ νοῦν καὶ εἰς ἐμέ. Καὶ τὴν ἀφήκατε κατὰ μέρος ;

— Ναί.

— Διατί ;

— Διότι δὲν νομφεύεται κανεὶς μίαν τρελλήν.

— Εἶναι τρελλή !

— Πρὸ τριῶν ἡμερῶν παρεφρόνησε μαθοῦσα τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της.

— Πῶς, πῶς ; εἶπεν ὁ Βλαϊρῶ, οὐ τὸ βλέμμα ἔλαμψε παραδόξως.

Συνετὸς ὅμως καὶ ἐπιφυλακτικὸς πάντοτε ὢν, μηδέποτε δ' ἐκδηλῶν τὰ διανοήματα καὶ τὰς σκεψεις του πρὶν ἢ ἐμβατεύσῃ εἰς τὰ διανοήματα τῶν ἄλλων, ἐπανελάβε μετὰ βραχείαν σιωπὴν :

— Δοιπὸν, κ. βαρῶνε, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ κλείσητε τὴν νύμφη σας εἰς φρενοκομεῖον.

— Ὅχι, ἀνταπάντησεν ὁ Δαισιμαίτζ, διότι θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ εἶπω πῶθεν ἔρχεται καὶ ποῖα εἶναι.

— Ἐξ ἀνάγκης.

— Ἄλλ' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν θέλω, καὶ ἐπειτὰ δυνατὸν καὶ νὰ θεραπευθῆ.

Εἶναι ἀληθές ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἡ ἀντιπολιτεύσις ἐκινήθη ζωηρῶς, ζωηρότατα. Ἄλλ' ἐκινήθη εἰς τὸ νὰ καταστῆ γελοία μόνον.

Ἐπρόκειτο νὰ εὔρεθῆ ὁ ἄξιος ἀρχηγός αὐτῆς, ὁ μέλλων νὰ καταβάλῃ τὸν Ἀνταῖον Βαφιαδάκην, καθ' οὗ γενικὴ ἢ κατακραυγὴ. Καὶ ὅμως οὐδεὶς εὔρεθη τοιοῦτος. Ὁ δὲ Βαφιαδάκης, ὁ παρὰ πάντων ὁμολογούμενος ὁ ἔσχατος, ὁ χείριστος τοῦ Ἐρμού— πολίτης, ἀγγαρεύεται ἵνα ἄρῃ καὶ πάλιν, καὶ ἔως ἔσως ἄκων, καθ' ἣ διατείνεται, τὸν σταυρὸν τῆς Δημαρχίας, ἔλλειψαι ἐτέρου Κυρηνάου.

Τὶ νὰ εἶπῃ τις δι' αὐτοὺς τοὺς Ἐρμηπολίτας, αἵτινες ἐκλέγουσι τὸν χειρότερον μεταξὺ αὐτῶν, ἵνα τοὺς διοικήσῃ, ὡς Δήμαρχος των. Φαίνεται ὅτι δὲν ἔχουσι καλλήτερον τοῦ χειροτέρου των.

Καὶ οὕτω γενικὴ κατῆφεια ἐπικρατεῖ πανταχοῦ τῆς Σύρου. Οὐχὶ διότι σκέπτονται τὸ μέλλον τοῦ κινδυνεύοντος εἰς χεῖρας τοῦ Βαφιαδάκη τόπου. Πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ. Εἰσὶ κατῆφεις, διότι σκέπτονται ὅτι τὸ πλοῦσιον βελάντιον τοῦ Βαφιαδάκη, κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, φαίνεται σφραγισθὲν παρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὡς ἀπὸ τελώριον τῆς Χαλιμᾶς.

Οἱ κομματάρχαι, οἱ ἐκατόνταρχοι, οἱ μηδὲ τὰς εἰκογενειακὰς των, καὶ οἱ δέκαρχοι, οἱ μηδὲ τὰς ἰδίας ψήφους διαθέτοντες, κλαίουσι καὶ ὀδύρονται, διότι εἶχον προκαταβολικῶς γλεντίσει ἀπέναντι τῶν προσδοκωμένων ἐξόδων καὶ τελῶν τῆς ἐκλογῆς. Τὸ κρασί καὶ τὸ ρακὶ δὲν θὰ ρεῦσουν. Τὸ πρῶτον θὰ ξυνομή, τὸ δεύτερον θὰ ἐξατμισθῆ, μὴ εὐρίσκοντα στομάχους νὰ καταφυγῶσι. Ὁ Βαφιαδάκης, γενόμενος μοιροπόλιον, ὡς τὰ κεφαλαῖά του, δὲν θὰ καταδεχθῆ νὰ ὀνεμασθῆ λαὸς ἀξυπόλυτος, ὡς ἐν τῷ παρελθόντι. Δὲν θὰ συγκυλισθῆ ἐν τοῖς ταβερνεῖοις. Δὲν θὰ κραυγᾶσῃ κατὰ

— Μὰ τὸ ναί, τοῦτο συμβαίνει ἐνίοτε, καὶ σὺ δὲν θέλεις οὐδὲ τοῦτο. Ἐννοῶ ἡ νύμφη σας τρελλή εἶναι ὀλιγώτερον ἐπιφοβὸς ἢ ἂν διετῆρει τὸ λογικόν της. Εἶναι τρελλή δὲν λογίζεται πλέον ἐν τῇ κοινωνίᾳ, διατελεῖ ὑπὸ κηδεμονίαν. Μὰ τὸ ναί, κ. βαρῶνε, δὲν βλέπω νὰ εὐρίσκεσθε εἰς πολὺ δυσχερῆ θέσιν, ἀφοῦ εἴσθε ἐντολοδόχος τοῦ ἀδελφοῦ σας, κύριος τῆς περιουσίας του, ἀφοῦ εὐρίσκεται αὐτὴ εἰς χεῖράς σας, ἀφοῦ δὲν φοβεῖσθε κατάσχεσιν, μπορεῖτε ὅπως θέλετε νὰ μεταχειρισθῆτε τὰ δύο ἑκατομμύρια.

— Δυστυχῶς, κ. Βλαϊρῶ, ὑπάρχει καὶ κατὰ ἄλλο.

— Σὰν τί πράγμα λοιπόν ;

— Μετὰ δύο μῆνας, ἢ ὀλίγον βραδύτερον ἢ νύμφη μου θὰ γεννηθῆ.

— Διάβολε, διάβολε, αὐτὸ ἦτο ἀπροσδόκητον. καὶ ἡ ὑπόθεσις περιπλέκεται παραδόξως.

AB

ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἄρκοῦντως μακρὰ ἐπεκράτησε σιωπὴ, ἐφαίνετο δὲ βαθέως σκεπτόμενος ὁ Βλαϊρῶ, ἐν τῇ αὐτῇ εἰσέτι διατελῶν θέσει, προσελθὼν τοῦς ζωηροῦς καὶ παρδαμύσσοντας αὐτοῦ δεσφαιμῶν ἐπὶ τῶν τοῦ βαρῶνου καὶ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐτάζων.